

ఒక ప్రణయ కథ

మావాడి ప్రణయ కథలో నేను జోక్యం కలిగించుకోకుండా ఉండాలని చాలా ప్రయత్నించాను. కాని సూర్యమే నన్ను బలవంతంగా అందులోకి లాగాడు. నెల రోజులు ఆలోచించి మరీ రాసిన తన ప్రణయ లేఖ చూపించాడు. "కమలా,

నన్ను వివాహం చేసుకోవడానికి నీకేమన్నా అభ్యంతరం ఉందా?

నీకీ ఉత్తరం రాయకుండా ఉండాలని నెల్లాళ్ళనించి ప్రయత్నిస్తున్నాను. లాభం లేకపోయింది. నిన్ను కోరకుండా ఉండాలని నేను చేసిన ప్రయత్న మంతా వృధా అయిపోయింది.

నన్నే అడిగితే నాకన్న అన్ని విధాలా మంచివాణ్ణి, అందమైనవాణ్ణి, ధనికుణ్ణి, తెలివిగలవాణ్ణి పెళ్ళాడమని సలహా యిస్తాను—

సూర్యం".

“ఎట్లా ఉంది ఉత్తరం?” అన్నాడు సూర్యం.

నేనాలోచించి, “నీలాగే ఉంది. పోస్టులో వేసి చూడు” అన్నాను.

దానికి వచ్చిన సమాధానం కూడా చూచాడు నాకు చూపాడు. నన్నా జవాబు పైకి చదవమన్నాడు.

“సూర్యంగారూ,

మీ ఉత్తరం గురించి ఏమనుకోవాలో నాకు తెలీదు. నన్ను మీరవమానం చేయటానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్టు భావిస్తున్నాను. మీరింకా మంచిగా, అందంగా, ధనికులుగా, తెలివిగా లేనందువల్ల మిమ్ముల్ని పెళ్ళాడలేను.

.కమలాదేవి.”

నేనా ఉత్తరం పూర్తి చెయ్యగానే సూర్యం విరగబడి నవ్వసాగాడు. వాడికి మతి చెడిందని నా కనుమానం తగిలింది. ఎందుచేతనంటే వాడు కమలను ప్రేమించాడు. తన ప్రేమను విమర్శించుకున్నాడు. దాని బలాన్ని వరీక్షించి అది గట్టి ప్రేమేనని నిర్ణయించుకున్నాడు. అట్లాంటి ప్రేమ యిట్లా పరిణమించి నందుకు నాకు విచారమేసింది.

నేను వాడి భుజం తట్టి, “పరవారేదు లేరా, ఓ నెట్రోజుల్లో నువ్వు అమ్మాయిని మరిచిపోతావు- కాస్త ప్రయత్నిస్తే” అన్నాను.

వాడింకా నవ్వసాగాడు.

“ఆ పశువునా?” అన్నాడు నవ్వుతూనే. “దాని కోసం నెట్రోజులు అకారణంగా హైరానా పడ్డాను. చెప్పతో కొట్టక సముదాయిస్తావేం.”

నా గుండెమీది బరువు తీసినట్టయింది.

తరవాత రెండు నెలలకు కాబోలు కమల వివాహం అయింది. ఆమె తర్త కొత్తగా ఐ.పి.యస్ వరీక్ష పాసయి ఎక్కడో డిప్టీ కలెక్టరుగా ప్రవేశించాడు. చూపులకు దొరల్లేనే ఉంటాడు.

మా సూర్యంలో కలిగిన మార్పునేను నాలుగైదు రోజుల అనంతరంగాని గమనించలేదు. వాడు ఆహార నిద్రలు విసర్జించాడు. వాడి నవ్వు విని ఎన్నో సంవత్సరాలయినట్టయింది. వాణ్ణి చూస్తేనే భయం వెయ్యసాగింది.

“ఏమిటా, సూర్యం?” అన్నాను.

“ఆ కమల -” అన్నాడు.

“ఆ కమల మీద మళ్ళా వ్యామోహం కలిగిందా ఏమిటి?” అన్నా ఆశ్చర్యంతో.

సూర్యం తల అడ్డంగా తిప్పాడు.

“కమల అన్నమాట నిజం. ఆ ఉత్తరం రాసి నే నావిణ్ణి అవమానించాను.

“అవ్వుట్టో నువ్వుట్టా అనుకోలేదే!”

“అప్పటికది అవమానం కాదు. ఈ పెళ్ళి వల్ల అది అవమానంగా వరిణమిందింది.”

“ఎట్లా?”

“కమల కెటువంటి మొగుడు దొరికాడో చూడు! కమలని ప్రేమించటానికిగాని ప్రేమించానని చెప్పి ఉండటానికి గాని నాకే మధికారం ఉంది?”

“కమలను వశువన్న వాడివి కాదూ?”

“అప్పుడు - నాకు సమాధానం రాసినప్పుడు కమల వశువే!”

సూర్యానికి నిజంగా పిచ్చి ఎత్తించనే ఇప్పటికే నాకు విశ్వాసం....!

[ముద్రణ : మే 1946, వరప్రసాదం (కథలు)
రెండవ ముద్రణ : యువ బుక్ డిపో, మద్రాసు]